

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: D. B.

zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2024, č. j. JMK 36783/2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k odvolání žalobce v méně významné části změněno předchozí rozhodnutí

Městského úřadu Hodonín, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 16. 5. 2023, č. j. MUHOCJ 35567/2023/DSA/Ga. Jím prvostupňový správní orgán rozhodl o námitkách žalobce proti záznamu počtu bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče podle ust. § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“) tak, že podané námitky proti záznamu bodů v registru řidičů zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil.

II. Shrnutí žaloby

2. Žalobce navrhuje pro nezákonnost zrušit napadené rozhodnutí žalovaného z následujících důvodů. Žalovaný dle žalobce zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích orgánů ve shodných věcech a narušil právní jistotu žalobce a ignoroval předložené důkazní prostředky. Je běžnou praxí odvolacích orgánů zabývat se jednotlivými podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (např. viz rozhodnutí č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo ze dne 6. 1. 2020 nebo č. j. MUCE 20786/2019 SO). I z dalších rozhodnutí jiných správních orgánů vyplývá, že se běžně zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou body zapisovány. Žalobce tato rozhodnutí žalovanému zaslal. Podle zásady legitimního očekávání by měly správní orgány rozhodovat shodně ve věcech se shodnými či obdobnými znaky.
3. V meritu žalobce namítá nezpůsobilost jednotlivých podkladů (pokutových bloků) pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný k nim namítá, že je posuzovat nemůže - praxe doložená žalobcem však svědčí o opaku. Žalobce respektuje názor, že rozhodnutí vydaná v blokovém řízení jsou specifická, to však nemůže omluvit nedostatky, které pokutové bloky obsahují z hlediska zákonných náležitostí. Z přiložených pokutových bloků série HG/2014 č. G 1498901 a série GF/2013 č. F 0832677 vyplývá, že nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku (srovnává s pokutovým blokem série FC/2013 č. C1404971). I z rozhodnutí v blokovém řízení by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že žalobce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, je podle žalobce nesprávný. Není možné, aby za správnost vydaného rozhodnutí odpovídal žalobce. Současně nelze očekávat takovou znalost práva, že může posoudit správnost rozhodnutí a upozornit na případné vady.
4. Žalobce dále poukazoval na případy, kdy je podle něj podklad nezpůsobilý pro záznam bodů. Dále u všech osmi bloků žalobce zpochybnil shodnou argumentaci všech 11 kolonek.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl podanou žalobu zamítnout, přičemž odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí a argumentoval ke každému žalobnímu bodu. Žalovaný dále poukázal na skutečnost, že žalobce až v odvolání proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu zpochybnil pouze jediný pokutový blok, který byl obstarán a žalovaným konkrétně podroben přezkumu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za splnění podmínek ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s, neboť žádná ze stran jednání nepožadovala.
7. Žaloba není důvodná.
8. K prvé námitce týkající se tvrzení, že žalovaný jakožto odvolací orgán zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy, soud uvádí, že žalobce v podání doplňující jeho odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí poukázal na pokutový blok z 5. 1. 2021, přičemž ověřenou kopii tohoto bloku si žalovaný obstaral. Uplatněnými námitkami vůči tomuto bloku se žalovaný zabýval řádně v rámci napadeného rozhodnutí na straně 6 a 7. Není tedy pravdou, že by žalovaný ignoroval předložené důkazy.
9. Žalovaný si zbývající žalobcem konkrétně nenapadené pokutové bloky neobstaral, neboť poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která nevyžaduje, aby si správní orgán vždy obstaral pokutové bloky. Dovedl, že veškerá shromážděná oznámení o uložení pokuty příkazem na místě jsou dostatečně kvalitní a obsahují nutné údaje. Záznamy bodů byly provedeny správně a ve správné výši. Žalobce oznámení o uložení pokutových bloků příkazem na místě nijak konkrétně nenapadal a ani nenapadá. Na podporu svých argumentů v odvolání i v žalobě odkázal na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje; tyto důkazy však správnímu orgánu nepředložil. Navíc se týkají jiného řízení, ta pro nyní projednávanou věc nemohou mít podstatnou argumentační sílu. Poukazovaná rozhodnutí neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by žalobci zakládala legitimní očekávání. Důležité pro projednávanou věc je ustálená judikatura především Nejvyššího správního soudu týkající se otázky povinnosti vyžádání pokutových bloků v rámci předmětného řízení.
10. V rámci správního řízení žalobce neuplatnil (vyjma námitek proti jednomu pokutovému bloku) žádné konkrétní námitky, které by zakládaly pochybnost ve vztahu k jejich náležitostem. Pokud jde o námitky uplatněné v žalobě, ty obsahují pouze obecná konstatování o náležitostech pokutových bloků a dále typizované námitky zpochybňující zcela shodným způsobem všechny vyplňované (nepředtištěné) části pokutových bloků.
11. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 - 74 vyslovil, že ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.
12. U pokutového bloku ze dne 5. 1. 2021 žalobce uplatnil konkrétní námitky, které žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal. Správnost všech pokutových bloků žalobce v rámci žalobních bodů napadá vždy zcela stejnou argumentací (včetně pokutového bloku ze dne 5. 1. 2021). Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že za uvedené situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované a tudíž a priori nevěrohodné (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 - 44; obdobně rovněž rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2023, č. j. 3 As 170/2021 - 27, ze dne 8. 6. 2023, č. j. 9 As 131/2021 - 16, ze dne 9. 12. 2022, č. j. 5 As 166/2021 - 14, ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 As 300/2021 - 47, ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019 - 44 a ze dne 26. 9. 2023, č. j. 5 As 190/2022 - 21). Z judikatury Nejvyššího

správního soudu dále vyplývá, že v řízení o námitkách správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam bodů proveden. Na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné až do okamžiku, než jsou zákonem předvídaným způsobem zrušeny. Záznam bodů se provádí na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo příkazem na místě. Takové oznámení je zpravidla dostatečným podkladem pro záznam bodů, pokud obsahuje veškeré potřebné údaje (jak již bylo shora uvedeno, jednotlivá oznámení žalobce ani konkrétně nijak nezpochybňuje). Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy, včetně příslušných rozhodnutí, nastává pouze tehdy, pokud účastník řízení relevantním a důvěryhodným způsobem zpochybní skutečnosti obsažené v oznámení o uložení pokuty. Povinnost obstarat si pokutové bloky nevzniká, pokud jsou uplatněné námitky paušální, typizované a šablonovité či nedostatečně konkretizované. Trvat za situace paušálních a typizovaných či nekonkretizovaných námitek na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly by z námitkového řízení učinilo řízení oficiózní, jakým zjevně není.

13. Ve správním řízení žalobce uplatnil konkrétní námitky pouze ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 5. 1. 2021 a v rámci žalobních bodů uplatnil pouze shodné typizované paušální námitky u všech vyplňovaných náležitostí pokutových bloků. Za této situace je nutno klasifikovat žalobní námitky ve vztahu k náležitostem jednotlivých bloků jako a priori nevěrohodné. Žalobce dále argumentuje vadností pokutových bloků č. G 1498901, série HG/2014 a č. F 0832677, série GF/2013, ačkoliv ty vůbec nejsou založeny ve správním spise a není zřejmé, čeho se týkají. Dále poukazuje obecně na možné případné chyby v pokutových blocích, aniž by uvedenou argumentaci vztáhl ke konkrétním pokutovým blokům nynější věci se týkající; takovéto poukazy jsou proto v dané věci irelevantní.
14. Pokud jde o konkrétní námitky uplatněné žalobcem v rámci doplnění odvolání ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 5. 1. 2021, pak namítal, že v kolonce číslo 5 není jednoznačně popsáno místo, kde mělo dojít ke spáchání přestupku, kdy je zde uveden pouze název obce, bez dalšího bližšího určení. Dále namítal, že v kolonce číslo 10 absentují veškeré údaje, které by umožňovaly identifikovat oprávněnou úřední osobu, jenž rozhodnutí vydávala. K těmto námitkám žalovaný uvedl, že pokutový blok jasně identifikuje a ztotožňuje účastníka jménem, příjmením, datem narození, trvalým pobytem, číslem občanského průkazu. Vyplývá z něj, že žalobce dne 5. 1. 2021 v Bohdalicích porušil povinnost podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci tam, kde tato byla stanovena 50 km/h, bylo mu naměřeno 65 km/h, tedy 62 km/h po odečtu zákona odchylky měření. Tím spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona, neboť při řízení překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Je zřejmé, že blok byl vypsán na k tomu určeném formuláři a je z něj patrný také podpis oprávněné úřední osoby v kolonce číslo 10 a dále je zde jasně viditelné razítko Policie ČR, včetně čísla. Blok je také přestupcem vlastnoručně podepsán ke dni 5. 1. 2021. Žalovaný dále uvedl, že absence podrobnějšího místa spáchání přestupku není pro způsobilost bloku relevantní. Z bloku je patrné, že k přestupku došlo v obci a kolik na daném místě byla stanovena nejvyšší dovolená rychlost a o kolik byla překročena. To zcela postačuje k vyhodnocení, že dané jednání podléhá bodovému hodnocení a kolik bodů za něj náleží. Takto je jednání popsáno nezaměnitelné pro potřeby záznamu bodů. Bližší uvedení místa spáchání není třeba pro vyhodnocení, zda mají být za toto jednání zaznamenány body a kolik bodů. Dále není relevantní, že v kolonce číslo 10 bloku nejsou podrobnější údaje identifikující oprávněnou

úřední osobu. Z hlediska způsobilosti tohoto podkladu je pro správní orgán relevantní pouze to, zda daný blok nevyvolává důvodné pochybnosti o tom, že vůbec jde o rozhodnutí vydané řádně k tomu příslušnými orgány. To však není nynější případ; blok je zjevně vyplněn na příslušném formuláři, je vybavený náležitým razítkem příslušného orgánu policie a v neposlední řadě údaje na něm zcela odpovídají těm, které jsou uvedené na souvisejícím oznámení Policie ČR. I samotný podpis je přitom dostačující k tomu, aby byla osoba, která blok podepsala, s tímto podkladem propojena. O autenticitě tohoto rozhodnutí není pochybností, jde o rozhodnutí vydané orgány k tomu příslušnými. Absence samotného identifikačního čísla příslušné oprávněné osoby není natolik zásadní nedostatek, který by tyto závěry zpochybnil. S tímto posouzením krajský soud souhlasí.

15. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů se již zákonnost rozhodnutí neposuzuje, neboť je u něj presumována. Úkolem správního orgánu v řízení o námitkách je pouze posoudit, zda rozhodnutí poskytuje dostatečnou oporu pro závěr, že se řidič dopustil spáchání přestupku, se kterým je spojen záznam konkrétní výše bodu v registru řidičů. Použitelnost takového rozhodnutí pro potřeby provedení bodového záznamu, resp. následného řízení o námitkách proti jeho provedení, bude z povahy věci zejména vyloučena, projedná-li přestupkovou věc orgán mimo dosah své pravomoci, či panuje-li nejistota o identitě řidiče, který se přestupku dopustil, jeho vůli věc vyřídit ve zkráceném řízení nebo popisu skutku, kterým mělo ke spáchání přestupku dojít a jeho právní klasifikaci. Žádným z takových deficitů posuzovaný blok netrpí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2021, č. j. 3 As 311/2019 – 26).
16. Ačkoliv žalobce žádné důkazní návrhy v žalobě nenavrhoval, zaslal spolu s žalobou též několik rozhodnutí různých správních orgánů (rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020 a rozhodnutí Magistrátu města Kladna ze dne 18. 3. 2019) a 3 pokutové bloky netýkající se žalobce a dvě rozhodnutí krajských ředitelství PČR. Není zřejmé, zda žalobce tyto listiny považoval za důkazní návrhy či nikoliv. Krajský soud dodává, že danými listinami nedokazoval pro jejich zjevnou nadbytečnost. V dané věci nejsou žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly potřebu zohlednit praxi jiných správních orgánů.
17. Soud na závěr shrnuje, že žalovaný správně posoudil příslušné podklady pro zápis bodů do hodnocení žalobce. Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Náklady řízení

18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak - jakožto úspěšnému účastníkovi řízení - právo na náhradu nákladů řízení příslušelo. S ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. 9. 2025

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu